

Список використаних джерел

1. Журавель В. А. Криміналістичні методики: сучасні наукові концепції : монографія / В. А. Журавель. – Харків : Апостиль, 2012. – 304 с.
2. Криміналістика : підруч. для студ. юрид. спец. вищих закладів освіти / за ред. В. Ю. Шепітька. – Київ : Ін Юре, 2001. – 684 с.
3. Салтевський М. В. Криміналістика (у сучасному викладі) : підручник / М. В. Салтевський. – Київ : Кондор, 2005. – 588 с.
4. Слободян Я. І. Криміналістична методика на сучасному етапі та її роль у розслідуванні злочинів, учинених організованими злочинними угрупованнями [Електронний ресурс] / Я. І. Слободян // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2012. – № 2. – С. 64–70. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/boz_2012_2_10. – Назва з екрана.
5. Шепітько В. Ю. Криміналістика : учебник / В. Ю. Шепітько. – Харьков : Одиссей, 2003. – 352 с.

Войтович Ярослав В'ячеславович,
аспірант наукової лабораторії
з проблем досудового розслідування
Національної академії внутрішніх
справ

ПОНЯТТЯ «ПРОМИСЛОВА ПРОДУКЦІЯ» ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ СТ. 275 КК УКРАЇНИ

Бланкетна диспозиція ст. 275 КК України передбачає обов'язкове звернення суб'єктів правозастосування до інших норм права, у даному випадку тих, що регулюють питання розроблення, конструювання, виготовлення, зберігання промислової продукції. Проте тільки тих, що стосуються її безпечного використання. Обов'язковими також є встановлення і зазначення посилань на конкретні норми закону, правил та інших нормативних актів та положень.

Зважаючи на значний масив галузевого законодавства, підзаконних актів, стандартів, норм, правил, інструкцій та ін., спеціальну термінологію, слідчому складно орієнтуватись у цих питаннях. Тому доцільно розглянути низку понять, що стосуються досліджуваної проблеми.

У широкому розумінні промислова виробництво спрямоване на задоволення основних потреб держави та населення, а його обсяг та якість є ознакою загального добробуту.

Що стосується поняття промислової продукції, то її визначають як прямий корисний результат промислово-виробничої діяльності у вигляді продуктів або у формі виробничих послуг.

Промислова продукція у розумінні ст. 275 КК України – це не будь-які результати виробничої діяльності, а лише ті, які мають певні ознаки, а саме: створені у процесі власного виробництва, є результатом основної виробничо-промислової діяльності, є прямим результатом такої діяльності і може використовуватись за призначенням.

Інше важливе питання – безпечність продукції. У Законі України «Про загальну безпечність нехарчової продукції» визначено, що безпечна нехарчова продукція – будь-яка продукція, яка за звичайних або обґрунтовано передбачуваних умов використання (у тому числі щодо строку служби та за необхідності введення в експлуатацію вимог стосовно встановлення і технічного обслуговування) не становить жодного ризику чи становить лише мінімальні ризики, зумовлені використанням такої продукції, які вважаються прийнятними і не створюють загрози суспільним інтересам, з урахуванням:

- характеристик продукції, у тому числі її складу, упаковки, вимог щодо встановлення і технічного обслуговування;

- впливу продукції на іншу продукцію, якщо вона буде використовуватися разом з нею;

- попереджень, що містяться на етикетці продукції, в інструкції з її використання та знищення, а також в іншій інформації стосовно продукції;

- застережень щодо споживання чи використання продукції певними категоріями населення (дітьми, вагітними жінками, людьми похилого віку тощо).

Забезпечення безпечності продукції – комплекс заходів, що вживаються виробниками, розповсюджувачами, органами державного ринкового нагляду з метою забезпечення

відповідності продукції, що введена в обіг на ринку України, загальній вимозі щодо безпечності нехарчової продукції.

У цьому законі також надається визначення поняття «користувач» як фізична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити продукцію для потреб, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності, або для забезпечення виконання обов'язків найманим працівником, чи юридична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або має намір придбати чи замовити продукцію.

Продукція – будь-яка речовина, препарат або інший товар, виготовлений у ході виробничого процесу.

Зі змісту закону убачається, що безпечність промислової продукції визначається її відповідністю вимогам законодавства, у тому числі національним стандартам (їх перелік формується центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері стандартизації). З його змістом можна ознайомитись на офіційному сайті ЦОВ або у визначеному ним ЗМІ.

Крім того, законодавець передбачає можливість оцінки безпечності промислової продукції із урахуванням інших документів та показників. Зокрема це:

- національні стандарти інших держав щодо забезпечення безпечності продукції, гармонізовані з відповідними європейськими та міжнародними стандартами;

- регіональні стандарти щодо забезпечення безпечності продукції відповідно до міжнародних договорів України;

- стандарти України щодо забезпечення безпечності продукції (крім національних стандартів, про які йшлося вище);

- кодекси усталеної практики із забезпечення безпечності продукції у відповідних галузях;

- досягнення науки і техніки у сфері безпечності продукції;

- очікування споживачів (користувачів) щодо безпечності продукції за звичайних або обґрунтовано передбачуваних умов її використання (у тому числі щодо строку служби та за необхідності введення в експлуатацію вимог стосовно встановлення і технічного обслуговування).

Вивчення змісту зазначених документів показало, що до основних параметрів безпечності промислової продукції

належать: травмобезпека, електробезпека, пожежна, хімічна, біологічна та вибухобезпека, електромагнітні випромінювання, акустичні шуми, вібрація.

Як було зазначено, у диспозиції ст. 275 КК України передбачено, що порушення правил, що стосуються безпечного використання промислової продукції може бути допущене на будь-якій, або на декількох стадіях створення такої продукції. До таких стадій належать: розроблення, конструювання, виготовлення, зберігання. Для кожного з цих етапів діяльності висуваються певні вимоги, що обов'язково мають документальне відображення.

Воробей Олена Василівна,
здобувач кафедри криміналістики
та судової медицини Національної
академії внутрішніх справ

ТИПОВІ СЛІДЧІ СИТУАЦІЇ ПОЧАТКОВОГО ЕТАПУ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВООПОРУШЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ДІЯЛЬНІСТЮ КОНВЕРТАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ

Під час розслідування кримінальних правопорушень, зокрема і пов'язаних з діяльністю конвертаційного центру, застосовуються тактико-криміналістичні засоби розслідування, до складу яких входять: тактичні операції, тактичні прийоми, слідчі ситуації, тактичні комбінації, тактичні рішення, тактичний ризик, тактико-криміналістичні рекомендації тощо. На нашу думку, особливу увагу при розслідуванні даних злочинів слід приділити типовим слідчим ситуаціям, які виникають на початковому етапі розслідування.

На думку В. К. Весельського, слідча ситуація належить до кола понять криміналістичної тактики і вже в цій якості, як і інші тактико-криміналістичні поняття, реалізується в криміналістичній методиці. Саме слідча ситуація зумовлює тактику конкретних слідчих дій. Її оцінка реалізується саме в тактичному рішенні, яке отримує свій зовнішній вираз у плануванні розслідування [1, с. 195].